

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedő. Ide küldendő az előfizetési díjak, nyilvánterkek és hirdetések.

Telefon szám 34.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre K 20—

Fél évre 10—

Negyed évre 5—

Egyes szám ára 40 fillér.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Nyitótér sor 1 K

Magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, lemeretterjesztő és szépirodalmi hetilap. Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Feladó szerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.

Szerkesztő:
MARGITAI JOZSEF.

Kiadó és lapnyújtó:
STRAUSZ SÁNDOR.

Meghívás a lugasba.

A cseléd besugja a ficsurnak, hogy a nagysága sziveli. Nossza, fogja magát a ficsur és meghívja a menyecskeket a lugasba. Az asszony szívesen fogadja a meghívást. Csak két feltételt szab: az uracsnak illetlen dolgot követelnie nem szabad, azonkívül pedig természetes, hogy az asszony hítes urával együtt fog megjelenni a lugasban.

Ugyan minő érzéssel fogadhatta Clemenceau külügyminiszterünk választását az ő meghívására? Megharagudott-e a cseh cselédre, aki a kalandba beugrasztotta? Kinyitotta-e végre szemei és belátta, hogy hűtlenségre csábításával rossz helyen kopogtatott?

Mintha a »vén tigris« csapdába került volna. Kínlódságában és vergődésében »háborút« ordít ugyan még, de keresi a rést, melyen át kibújhatna a béke szabadságába. Az állati ösztön nem ölheti ki végképpen az embert az emberből, akiben mégis csak felébred az az érzés, amely őt az állattól megkülönbözteti: a lelkiismeret. Csak halkan, féltéken szóal meg eleinte, de amint megrezdülni kezd, nem nyugszik, míg tui nem harsogja a brutalitás ordítását.

A felelősség, amit Clemenceau vállalt, talnag. Ember alig bírhatja el. Millió viruló emberélet a tét, melyet játékaival kockáztat. Méltán lehet nevezni tigrisnek, aki ezzel nem törődik. De Clemenceau ember. Elvakult, dühös, kérgesszívű ember; de ember-voltát mégsem tagadhatja meg. Bizonyosság rá a lugasba való meghívás, melyet joggal

tekinthetünk erkölcsi sikernek, bárhol tagadja is e lényt Clemenceau.

Egy francia népszerű író, Anatole France, kérdezi: »Mit tehet a meztelen igazság a hazugság szemfényvesztései ellenében?« és Clemenceau megegyezik irónofitársával abban a válaszban, hogy semmit! Megingathatatlannak látszó bizalommal ragaszkodott ahhoz a hitéhez, hogy az elmésségbe öltöztetett, sziporkázó szellemességgel kicsírázott hazugság a meztelen igazság durvaságát legyűrheti. De a hazugságnak nincsen ereje, sem erkölcsi, sem fizikai ereje. Az igazság duzzadt izmai lerántják a hazugságról csillogó csafraingait és végre is a hazugság az, melynek szegényesége kell elsompolyognia.

Ha nem is fogadhattuk el a francia miniszterelnök meghívását, mert elfogadhatatlan volt, mi azon mégis örülünk. Ez az első tünet, hogy az igazság utat kezd törni magának. Az első tünet, hogy nemcsak a ma még ellenséges népek, hanem vezérek is kezdenek megbarátkozni a béke gondolatával. Nagyon jói tudjuk, hogy még sok vér fog folyni a tózat tengerébe. Sokkal több, mint amennyinek a viszonyok helyes mérlegelése mellett folynia kellene. De mégis csatlakozó jel arra, hogy a vég, a katasztrófális háború végének kezdetéhez érünk.

A jobbik érzésünknek kell helyet szorítanunk, ha azt akarjuk remélni, hogy a háború utolsó aktsusa nem lesz fegyvertény, hogy nem a legyőzés, hanem a bölcs belátás fog neki véget vetni. Nem szabad elfelejteni, hogy közel négy évig lelkorhácsolták az ellenséges népek szenvedélyeit, hogy

a hazugság minden eszközeivel szították gyűlöletét: az érzelmek háborgó hullámai nem simulhatnak el oly gyorsan, mint a béke után sóvárgó emberiség megkiváúná.

De azért nem veszítjük el bizalmunkat, hogy antánték a viszonyok kényszerítő hatása alatt végre is a megegyezéses békéhez fognak folyamodni. Az első lépés már megtörtént s ha sikertelen maradt is, biztos, hogy újabb lépések fogják követni.

Az erőskezü főispán.

Muraköznek és Csáktornyanak ünnepe volt a múlt héten. A tavaly kinevezett főispán, Bosnyák Géza, Csáktornyára érkezett, mely alkalommal Csáktornya hivatalai, intézetei és testületei nála tisztelegtek.

Bosnyák Géza főispán kinevezését annak idején nemcsak a vármegye, de Muraköz is a legnagyobb rokonszenvvel fogadta. Bosnyák Gézának eddigi szereplése, rokonszenves egyénisége, tudása, tevékenysége s erős hazafias érzése jogosították fel a vármegyét arra, hogy főispáni működése elé is a legnagyobb várakozással és bizalommal tekintsen.

Ennek a rokonszenvnek a megnyilatkozása volt a szeretetteljes fogadtatás, melyben Csáktornya társadalma részéről Főispán úr részesült.

A fogadtatás nem külsőségekben nyert kifejezést. Hiszen az érkezés este történt, amikor a fogadtatás csak szűkebb körben, hivatalosan történhetett. De volt a főispáni napnak egy szimpatikus zománca: a közve-

Veszteség-nyereség számla . . .

Ira: Kelemen Ferenc.

I.

A háború ugyan nem üzlet, (az angolok ugyan annak hirdetik, bár számukra ezuttal tényleg nagyon rossz üzletről van szó!) s különösen nem az a harcoló tömegek számára, (lehet ugyan a háborúból is jó üzleteket csinálni, mint ezt a legújabb társadalmi osztály: a hadimilliomosok kézzelfoghatóan bebizonyították!) — mégsem fog megérteni, ha e természete szerint csak nehezen definiálható huszadik századbeli specialitást az üzleti élet éles szemtévégén át figyeljük s előnyeit és hátrányait a kereskedő mérleg-író kezével feljegyezzük.

Sajnos, a háború számomra sem jelent üzletet, legkevésbé azonban »jó üzletet«. De ha már elhatároztam, hogy e borzalomban gazdag világéget az üzleti élet álláspontjáról ítéljem meg, illő, hogy most négy év múlva, az üzleti forgalomnak pillanatnyi ellanyhulása, (részesleges béke, fegyverszünet!) sőt esetleges végleges beszüntetése (állandó béke?) idején, a kereskedelmi törvény vonatkozó paragrafusai értelmében összeállítsam ennek az »üzlet«-nek réam eső veszteség-nyereség számláját, amelynek aktív és passzív tételei négyéves frontgazdálkodásom eddigi, legnagyobb-részt szubjektív eredményeit fogják összefoglalni. Így:

Veszteség oldal. Első tétel: Elvesztett évek. Az élet legszebb korának, a férfiaságba hajló ifjúságnak, pótolhatatlanul elvesztett négy legszebb éve. Nem az évekkel együtt elvesztett esetleges előnyök, kedvező sorsfordulatok: örü-mök, bánatok.

Nem! A négy év maga az ifjúság napsgaras derűjében eltűnt ezer gondtalan, boldog nap... Ki adja nekem ezeket vissza?!

Második tétel: Elvesztett ambíciók. A négy évvel együtt elhamvadtt lelkemből az a szent tűz, mely az élet bizonytalan útján sokszor a boldogulás egyetlen, célravezető eszköze: az ambíció, mely még akkor is, ha pozitív eredményekhez nem vezet, mint a magasabb emberi teljesítőképességek örökös rugója, önmagában is megbecsülhetetlen érték.

Harmadik tétel: Elszalasztott alkalmak. Hogy a véletlennek mily nagy szerepe van az emberi életben, az köztudomású. Ez a szeszélyes véletlen ezer akadályt, de ugyanannyi boldogulási lehetőséget szór az útjainkba. A véletlen jóindulatú beavatkozása az életembe, ennek összes remélt előnyeivel együtt e kikapcsolt évek során örökre kiveszett a segítő tényezők sorából. Hiszen igaz, a véletlen a háború pokoli forogtatójában sem szűnt meg szerepelni, sőt soha korábban az emberi élet olyan mértékben nem függött ennek sze-szélyétől, mint éppen a harcok idején, de annak minden, még jóindulatú beavatkozása is további életemre való minden pozitív eredmény nélkül fog beleveszni az idők végtelen tengerébe.

Negyedik tétel: Elpúsztatott egészség. Bár a sors megkímélt fájdalmas sebesülésektől, vagy a szervezetet alapjaiban megrendítő betegségektől, mégis ebben a háborúban elszenvedett veszteségeim egyik legérzékenyebbje a meggyötört szervezetnek az a bágadt lomhasága, az izmoknak tempa renyhessége s a fáradt vágtagoknak rugékonnyalansága, melyeket közös néven a rettenetes fizikai megerőltetésektől megbénult szervezet »háborús apátiájának« lehetne nevezni. Nem betegség, de nem is egészség! Nagy fáradságokat követő átmeneti fizikai depresszió tartós, krónikus tünete.

Ötödik tétel: Ellanyhult kedély. Ez már nem egészen egyéni, sőt inkább általános vonás. Semmi sem rendült meg a rajvonallakók túlnyomó számánál — ez alatt a háború alatt — olyan nagy mértékben, mint a kedély. A legkellemetlenebb benyomások állandó irtalma; a léleknek, a rendes méreteket messze felülmúló tartós hullámzása; sőt haragos háborgása végül is megtörték a kedély acélos rugékonyságát, s amit mindig életünk legértékesebb kincsének, a derűs boldogság elengedhetetlen kellékének tekintettünk: a »jó kedély« belefult a háború véres borzalmaiba. Egyesek ugyan megőrizték kedélyük frissességét, de ezek többnyire azok az individuumok, kiket a részrehajló sors nem az acél rugékonyságával, hanem a vas szilárdságával, merevségével kifejezhető kedéllyel ajándékozott (vagy vert!) meg! A különböző benyomások állandóan izgató hatása alatt álló érzékeny lelkek nagyobbbrészt összeroppantak

teltenség és melegség, mely nemcsak a tisztelgésekből, hanem Főispán úr összes kijelentéseiből is kölcsönösen kisugárzott. A szívek összeolvadása volt ez az első találkozás, mely a muraköziekben a legszebb eredményeket keltheti fel.

Mert határozottan muraközi tónusa volt ennek a főispáni napnak. Alkalmassá volt arra, hogy az érdeklődés Főispán úrban a muraközi ügyek iránt fokoztassék s erősítessék a szimpatia, mely már a székfoglaló beszédjében is megnyugtató kifejezésre talált. Rátérelődtől ezen a napon Főispán úr figyelme speciális helyzetünkre s szokra a nagy feladatokra, melyek minden tényezőre súlyos és felelősségteljes kötelezéseket rónak s mely feladatok lekielérése megoldásától Muraköznek nemzeti szellemben való megerősödése s ezzel az egységes magyar nemzeti állam délnyugati végvárnak a szilárd kiépítése függ.

Ennek az óhajnak adott szerencsés szakvakban kifejezést Hajós Ferenc dr., a kerületi országgyűlési képviselője is felköszöntőjében, amivel újabb alkalmat adott Főispán úrnak arra, hogy ismételve hangsúlyozza, hogy Muraköznek boldogulása szívében fekszik; hogy Csáktornyát nemzeti munkájának kifelé való fokozottabb teljesíthetőségre képesíteni fogja; hogy minden jogos érdeket támogatni fog; viszont azonban azokat, akik a nemzeti egység megbontására, a nemzeti szellem megromlására Muraközben töreksenek, kérelmetlenül sújtani fogja.

Főispán úrnak ez a kategorikus kijelentése nagy megnyugtatólag szolgál Muraköz intelligenciájának, vezető tényezőinek s mindenkinek, aki ezen a felszígen magyarul érez, a Haza hű fiának vallja magát s azon van, hogy a kötelek a Muraköz s az anyaország között minél szilárdabban megerősíthessék. Kellett, hogy ily kijelentés történjék, mert a Drávántúl napirenden lévő délszláv mozgalmak felkorbácsoló hullámai mintha már Muraköznek déli partjait is nyaldosnák. Nem egy szimpóma észlelhető, mintha ennek csirait már hozzánk is áthozta volna a horvát szél. Nem a nép körében van nyoma ennek, hanem azok

között, akik Muraközben horvát területet, népben horvát népet látnak s kik hol nyíltan, hol színtemben eddig is állandóan azon fáradoztak és fáradoznak, hogy a lakosságban a horvát taji érzést ébren tartásuk s a drávántúli horvát néppel való kontaktust erősítsék.

Ezek most tudomásul vehetik Főispán úr erélyes kijelentéséből, hogy aknamunkájukat felülről figyelemmel kísérik. Jó lesz tehát, hogy átdatlan és háladatlan munkájukkal felejtsanak. Eredményt úgy sem érnek el. Józan népünk veszélyesebb időkben is dokumentálta a magyar államhoz való tántoríthatatlan ragaszkodását és hűségét. Alattomos törekvésekkel a jövőben sem boldogulnak. Csak konkolyt hintenek el a nép körében; lehetetlen vágyakat keltenek egyes meglévesztettekben; az egységet megzavarják; az állapotokat hamis színben tüntetik fel kifelé — anélkül, hogy a magyar Hazához való hűségükben a derek muraközi népet csak egyetlen egy pillanatra is megingathassák.

Ebből kifolyólag mi is üdvözöljük Főispán úrat egyenes és félreérthetetlen kijelentéseért. Legyen meggyőződve, hogy a muraközi nép mult tradícióhoz híven most is híven ragaszkodik a magyar Hazához s hű fia marad a jövőben is. S ép ezért a támogatást a legnagyobb mértékben megérdemli.

Kérve kérjük tehát Főispán úrat, mozdítsa elő a muraközi nép anyagi boldogulását, a felszíget felvirágoztatását. Segítse elő szellemi fejlődését; mert ennek a két tényezőnek a felkarolásával s a kultúra ápolásával a népnek a magyar államhoz való ragaszkodása csak fokozódni fog.

Erső bástyája fog itt kiépülni a magyar állameszmének, mely nemcsak a nemzeti egység erősítője, de Főispán úr eredményes működésének is büszke hirdetője lesz.

Főispáni működésének koronája lesz, ha az akadályokat az utolsó erő kezével eltávolítja s Muraközöt abba a szerencsés helyzetbe hozza, melyet hűségénél fogva megérdemel s amelyre konszolidációja érdekében feltétlenül szüksége van.

Gyűjtés a hadirokkantak stb. javára.

A befolyt héten örvendetes adományokat kaptunk. A csáktornyai polgári iskolai lányinternátus tanulói 200 K-t adakoztak az internátus buzug vezetőjének, Bezeredy Margit úrnő gyűjtésére. Az internátus részéről kétszeresen értékes ez a gyűjtés, mert a lelkes honfiai hazafias érzése már egy ízben 950 K-t juttatott az alpnak az általuk rendezett kabaré tiszta jövedelméből. A csáktornyai áll. iskola II. osztályának lánytanulói pedig Polesinszky Emil tanító úr buzdítására 21 K-t adtak az alapra. Fogadják hazafias lelkesedésökről ez úton is nemcsak a bizottság, de a hadiszerencsétlenek hálás köszönetét is. A napokban kaptuk a csáktornyai Fatermelő Részvénytársaság 500 K-ját is, mely ugyancsak jelentékenyen nőveli alapunkat.

A befolyt adományok a következők:

Bezeredy Margit Csáktornya	30 K
Leányinternátus növ.	200 >
Fatermelő R. T.	500 >
Reiter Lajos	20 >
Altmann Lajos Belovár	50 >
Altmann Kamilla	30 >
Dragoner Regina	20 >

Fischer A. Banyaluka	30 >
Rosenberg Neumann R. Graz	100 >
Mrás Kálmán Bántornya	10 >
Rosenberg S. tanuló Csáktornya	2 >
Srey Ilona	1 >
Szabol Zsófi	1 >
Faisz Margit	1 >
Hering Vanda	4 >
Szernecz Teréz	1 >
Horváth Joli	1 >
Babos Erzsébet	1 >
Jakócs Emília	1 >
Janusics Ilona	1 >
Hidvégi Klára	2 >
Pollák Margit	1 >
Gänger M.	2 >
Eisenstädter F.	1 >
Kövesi Erzsébet	1 >

Összesen 1011 K

Mult heti kimutatás 25956 K 51

Főösszeg 26967 K 51

K Ü L Ö N F É L E K.

— **Kérelem.** Lapunk folyó hó 1-ével a XXXV-ik évfolyam II-ik negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, megújítani, a kik pedig előfizetési díjjal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék. Tisztelettel a kiadói hivatal.

Előfizetési árak:

Egész évre	K 20—
Fél évre	10—
Negyed évre	5—

Egyes szám ára 40 fillér.

— **Bosnyák Géza főispán Csáktornyan.** Bosnyák Géza, Zalavármegye főispánja, dr. Brandt Sándor tükör társaságában f. hó 10-én este Alsóendva felől Csáktornyára érkezett. A vasúti állomáson a város előjárósága élén Sztágyi Dezső jár. főszolgabíró fogadta, kinek szívből jövő szép üdvözlő szavaira a főispán a fogadtatást halásan megköszönte. Innen a főispán a sűrűn fellebögött utcákon végig Zrinyi-szállóbeli lakására hajlatott, ahol kisebb társaságban az estét töltötte. Másnap d. e. 8 órakor hivatalt vizsgált a főszolgabírói hivatalban, melyet délután folytatott. D. e. 9 órakor Főispán úr a Ferenciek templomába ment, hogy a hivatalos istentiszteleten résztvegyen. A mise után 10 órakor a Városháza nagytermében fogadtatás volt, melyen főispán az egyház és katonaság s a város összes hivatalainak, iskoláinak és különféle testületeinek a tiszteletét fogadta. A fogadtatás után főispán úr látogatásokat tett a városban. A főispán tiszteletére, péterfalvi Molnár Dezső honvéd altábornagy, Filipich Lajos v. orsz. gy. képviselő, kerületi esperes és Fodróczy Albert katonai állomásparancsnok részvételével déli egy órakor a Zrinyi-szálló nagytermében díszebéd volt, melyen 80-an vettek részt. A banketten a felköszöntőt a főispánra dr. Hajós Ferenc, a kerületi orsz. gy. képviselője, mondta, egyben lelkére kötven Muraköz speciális érdekeit. A főispán feleletében elsősorban is a szép fogadtatást köszönte meg, majd főispáni hivatását és hatalmát rokonszenves szavakkal ecsetelvén, áttért Muraközre, melynek fejlesztése, boldogulása különös gondját fogja képezni. Mindenekelőtt Csáktornyát fejleszteni s nemzeti missziójának teljesítésére

vagy megbénultak, mint ahogy bizonyos fokon túl az acél is elveszíti rugókonyságát.

Hatodik tétel: A lélek optimista-pesszimista egyensúlyának felborulása. Ettől az egyensúlytól, mely a fényben és árnyékban, világosságban és sötétségben lezajló emberi élet nagy rendszerének a lélekbe zárt miniatűr másolata volt — függött a gondokban-örömegekben, küzdelmekben-szórakozásokban, szenvedésekben-jóléteken váltakozó élet nyugodt, túrlemes elviselésének títka. Ez az egyensúly most felborult s a lélek egéről már csak a pesszimizmus sötét felhőinek tömegén át ragyog elő néha-néha a hosszabb időre száműzött optimizmus bágyadt napja.

Hetedik tétel: Szétfoszlott illúziók. Az agyunk örökösi bimbóléte, a fegyverek pokoli katonasága küzde az ember lelkéből az illúziókat, mint az ostorcsattogás a monda szerint a vizitünderket. Miféle illúziókat? — Az emberi nem felsőbbrendűségébe, a magasabb emberi megértés nemzeti határain felülemelkedő csodáiba, a béke jegyében feltámadó szebb jövő eljövetelebe, s az emberiség isteni hivatásába vetett illúziókat. Minden vesztett illúzió a lélek kincses kamrájának egy eltűnt drágaköve! Az élet szürke realitásának szinpadán az illúziók a jótékonyan ható dekoráció színes, tündöklő világát képviselik. Minden elmosódott szín, minden kialudt fény az élet nyers szürkéségét segíti felszínre. S ez a barbár háború, oly sok szép színt eltörölt, oly sok színes lángot kioltott az élet szinpadáról!

képesíteni kell, majd erélyes szavakkal foglalt állást az esetleges törekvések ellen, melyek a nemzeti állameszme szolgálatában kifejtett munkának akadályokat gördítenének az útjába. Amennyire honorálni fog minden hazafias törekvést, annyira erős kézzel le fog sujtani azokra, akik a magyar ügy szolgálatának útjában állanak. A társaság lelkesen tapsolt a főispán kijelentéseinek. Kayser Lajos grófi tiltár Molnár Dezső honvéd altábornagra, a limanovai győzőre, a város büszkeségére emelt poharat. Az éljenzéssel fogadott felköszöntésre altábornagy úr katonás rövidséggel, de annál hatásosabban poharat emelt szülővárosa, Csáktornya jövőjére. A társaság 3 óra után oszolt szét. Főispán úr vacsorára Filipich Lajos ker. esperesnél volt hivatalos, melyen Molnár Dezső altábornagy, Szilágyi Dezső jár. főszolgabíró és dr. Brandt Sándor főispáni tiltár is részt vett. Főispán úr pénteken a hajnali vonattal tovább utazott Alsólendvára.

— **Alispáni látogatás.** Kolbenschlag Béla vmegyei alispán mult héten, szerdán és csütörtökön Alsómuraközben volt hivatalos körúton. Kotorban szállt ki s onnan Alsódomborúba utazott, majd a járás többi községeiben fordult meg. Mindenütt a himnlőjárvány ellen tett kötelező védőhímlőtöltés körül tett hivatalos intézkedéseket tette vizsgálata tárgyává. Végül Perlakon, a főszolgabírói székhelyen, volt értekezlet az illetékes tényezők bevonásával. Alispán urat körútjában Thassy Gábor dr. vm. főorvos is kísérte.

— **Gyászhir.** Özv. Tolly Bernátné, szül. Verbáncsich Szidonia urasszony f. hó 7 én 75 éves korában rövid szenvedés után Zalaegerszegen elhunyt. Holt tetemét még aznap vasuton Letenyére szállították, ahol 9 én temették el nagy részvét mellett. Az elhunytban Kovacsics Ferenc dr. th. főorvos anyósát gyászolja. Nyugodjék békében!

— **Kitüntetések.** Ferenc Szalvátor főherceg a háború alatt a katonai egészségügy körül szerzett kiváló érdemeik elismeréséül Bertin Ágostonné, Bertin Emma, Dénes Jolán, Dobosy Böske, Dobosy Irma, dr. Gáuger Jenőné, dr. Hidvégi Miksáné, Kayser Ilona, Mayercsák Béláné és Zrinyi Delinke önk. ápolónőknek; továbbá Dénes Béla v. ker. főkegyeleti pénztáros, Fejer Jenő f. e. pénztáros és Graner Miksáné f. e. alelnököknek a hadiékítményes ezüst díszérmet díjmentesen adományozta.

— **Április II.** Az áprilisi nemzeti ünnepele ez évben is kegyelettel megünnepezték Csáktornya hivatalos világa és iskolái. 9 órakor istentisztelet volt, melynek fényét Bosnyák Géza főispán megjelenése is emelte.

— **Zalán Gyula dr. sziiberiai kormánybiztos.** Amiről már régebben tudtunk, most valóra vált. Kanizsai laptársunk értesülése szerint Zalán Gyula orsz. képviselőt a magyar kormány kormánybiztosi minőségben Sziiberiába küldi ki, hogy még ott lévő véreink hazaszállítását keresztülvigye. Zalán Gyula dr. a megfelelő kísérettel és anyagi támogatással a napokban utra kel.

— **Gyilkosság.** Nyírvölgyön vasárnap este az ottani korcsmában, többek társaságában iszogatott Zadravecz István 20. honvéd ezredbeli baka. A társaságból Balog Pál és Verbáncz János 48-as bakák s Malosics Ferenc 20-as honvéd ügy éjfélt után két óra felé valami okból Levacsics Antal ottani polgárral összeküldömböztek, amiért Levacsicsot megverni akarták. Zadravecz István a megtámadott védelmére kelt s csitította a

katonákat, hogy ne bánták Levacsicsot. Ezek azonban ehelyett, hogy a szép szóra hallgattak volna, nekiestek Zadravecznek, mire ez fejszéért szaladt haza. Ezalatt a katonák Zadravecz portáján termettek s erőszakkal be akarták hatolni a lakásba, amiben azonban Zadravecz megakadályozta őket, miközben Verbánczet a fejszével füle tövében vágta, Balognak pedig jobb mutató ujját sebesítette meg. Persze, hogy erre mindhárom katonára a legnagyobb dühvel nekiment Zadravecznek. Az elkecseregett dulakodásban először Balog kólintotta fejbe Zadraveczet, majd amikor erre ismét Zadravecz kerekedett föléül s őket udvarából kifúszkolni akarta, Malosics ugy fejbé vágta Zadraveczet, hogy a földre esett, ahol aztán társai a hóhérmunkát folytatva Zadraveczet durongokkal agyonverték. A legszomorubb a dologban, hogy az iszonyu tülekedésnek meggyilkolt Zadravecznek szegény felesége szemtanuja volt, de hiába könyörgött térdre rogyva a bestiáknak, hogy ne bánták az urát, sőt még meg is fenyegették, hogy őt is agyonbunkózzák, ha azonnal el nem hallgat. Növeli a sajnálatos vérengzésnek a tragikumát, hogy Zadravecz a napokban szökött haza az orosz hadifogságból s hogy őt kis árva siratja atyjuk váratlan kimulását. A tetteseket Bódy Aladár csáktornyai kir. járásbírószági vizsgálóbíró letartóztatatta s nagykanizsai katonai parancsnokságaikhoz bekísértette.

— **Állandó mozi.** A Rákóczi-utcai mozgószínházban a mai előadások műsora: Lulu (szenzációs művészi dráma 4 felv.). — Szerdán a szezon legnagyobb eseménye, az első Fedák film: Három hét (regény 4 felv.) kerül előadásra.

— **Felvételi pályázat.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. Miniszter Urnak 25441. sz. rendelete értelmében az 1918/19. iskolai évre a csáktornyai m. kir. áll. tanfőképző intézet I. osztályába összesen 30 növendék vételét fel és pedig teljes fizetéses helyre 17, féldíjas helyre 6, ingyenes helyre 2, segély nélküli bejárónak 2 növendék. A teljes fizetésesek 50, a féldíjasok 25 K-t fizetnek havonként köztartásdíj címén az intézet pénztárába. A kérvényhez a következő okmányok csatolandók. 1. születési bizonyítvány, 2. iskolai bizonyítvány a megelőző évről és a f. évi értesítő, 3. tisztiorvosi bizonyítvány a folyamodóknak a tanító pályára alkalmas voltáról, 4. segélykérés esetében hiteles községi bizonyítvány a szülők vagyoni állapotáról s a kiskorú gyermekek számára hiteles családi kimutatás. Csak oly éptestű és zenei hallással bíró tanulók vételnek fel, akik 14. életévüket már betöltötték, de 18 évnél nem idősebbek s akik a polgári vagy középiskola 4 ik osztályát sikeresen elvégezték. A végleges felvételt az intézeti orvélémentyétől s az ének-hallásbeli vizsgálat eredményétől függ. A vallás és közoktatásügyi m. kir. Miniszter Urhoz címzett folyamodványokat az előírt okmányokkal együtt 1918. május 31-ig kell a csáktornyai m. kir. áll. el. népisk. tanfőképző intézet igazgatóságánál benyújtani a folyamodó lakhelyének, az utolsó posta és vármegye feltüntetésével. Csáktornyan, 1918. április 6-án Zrinyi Károly igazgató.

— **Köszönetnyilvánítás.** Wollák Rezsőné és Lukácsné Benedikt Katinka (Budapest) 100—100 K-t adományoztak a Csáktornyai Leányegyesületnek, ugyancsak Bezeredy Margit 100 K-t, mint a csáktornyai polg. isk.

leányinternátus gyűjtését. Ezenkívül Bezeredy Margit 25, Hirschl Sári és Ida (Stridóvár) 20, Mastnak Mici 10 és Rosenberg Kálmánné 6 K-t adományoztak ugyanerre a célra, amiért ez uton hálás köszönetet mond az elnökség.

— **Adományozás.** Rosenberg Nándorné (Varasd-Toplitza) volt szíves a csáktornyai izr. Nőegyletnek 10 K-t saját céljaira és 5 K-t a háboruban megvakult katonák részére adományozni. Ez uton is hálás köszönetet mond az elnökség.

— **600-800 korona havonta** szerzhető sorsjegyek részletfizetésre való eladása által. Úgyes, megbízható ügynőkök (nők is) kerestetnek e célra legelsőrangú pénzintézethez. Eredményes működés esetén fix fizetés. Felvilágosítással szolgál Steiner József, Budapest, VII. Erzsébetkörút 2. 1. 10.

— **Tánciskola megnyitása.** Mult szombaton, e hó 6-án, kezdte Mérő Józsefné tánciskoláját a Zrinyi-szállóban. A jó hír, mely az alsólendvai kurzus után Mérőné meg-előzte, már a néhány nap alatt, melyet itt tölt, beigazolódott. Az erélyes kis asszonyka vezetése alatt a tehetséges növendékek gyönyörűen haladtak máris és elég ügyesek a táncban. Van is látszatja, mert a tánciskola eddig is zsufolásig megtelt és még folyton vannak jelentkezők. 11-én kezdődött az One-Steep kurzus, mely kétszer hetenként tartatik meg. Minden vasárnap vendégestély is van, melyre idegeneket is szívesen látnak.

— **A villanyáram korlátozása.** A helybeli Villamtelep Részvénytársaság a fokozódó szénhiány folytán kénytelen az áramszolgáltatást további intézkedésig akként korlátozni, hogy holnaptól kezdődőleg csakis este 6 órától éjjeli 1 óráig szolgáltalt áramot.

— **Az új záróra.** A szénügyek kormánybiztosja rendeletet adott ki, mely szerint holnaptól kezdve a vendéglőket, kocsmákat, kávéházakat, mulatókat, cukrászdákat, színházakat, mozikat stb. az eddigi 11 óra helyett 12 óráig lehet nyitva tartani. Az üzletekre a záróra változatlannul fennáll.

— **Új vonatok.** A személyszállítás könnyebb lebonyolítására a délvonlat Budapest-pragerhofi vonalon az üzletigazgatóság a mult héttől fogva naponként egy induló és egy érkező, u. n. U vonatot állított be, kizárólag a szabadságot katonaság szállítására. Ezzel a türethellen utazási mizeriákon a polgárság részére némileg segítve lesz, ha a katonaság szállítását U vonatokra korlátozni képesek lesznek.

— **Agyalapítvány.** Özv. Murai Róbertné, férje emlékére agyalapítvány címén, a Csáktornyan felépítendő kórház alapja javára 1000 K-t adományozott.

— **Adakozás.** Heilig József a csáktornyai szegények javára köszén megváltás címén 100, Hosnyák János felsőpusztafai lakos ugyancsak a csáktornyai szegények részére 40 K-t, Morandini Román pedig a csáktornyai temetkezési egyesületnek felszerelési költségére 100 K-t adományozott. Mely adományokért Csáktornya előjárósága illetőleg az egylet elnöksége hálás köszönetet mondanak.

Szerkesztői üzenet.

Z. Gy. Margitta. — Sajnáljuk, hogy A temetőben c. allegoriát közöl számot nem küldhettük, mert a kérdéses allegoria nem jelent meg nyomtatásban. Az allegoriát, mint aktuális darabot, csak a rokkantak javára rendezett kabaré-estélyünk műsorába illesztettük bele, mint annak egyik legértékesebb pontját. — M. T. Csáktornya. Versét, sajnálatunkra, nem közölhetjük.

Sve pošiljke, kaj se tiče sadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika u Csáktornya.

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sándora kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na hervatekom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povašljivi list za pak
izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: svaku nedelju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Glavni urednik:
MARGITAI JÓZSEF.

Izdatelj i vlasnik:
STRAUSZ SÁNDOR.

Buradnik:
SRÁY FERENCZ.

Preplatna cjen je:

Na ošlo leto K 20.—

Na pol leta 10.—

Na četvert leta . . . 5.—

Pojedini broji koštaju 40 fill

Obznane se poleg pogodbe i taj računaju.

Veliki boji na francuzkom frontu.

Nova nemška navala se je počela 4-ga aprila. - Englezi i francuzi su opet biti bili. - Englezi i francuzi su od 21-ga marciuša do 4-ga aprila izgubili: 90 jezer zarobljenikov i 1300 štukov. - S oranjenimi i mrtvimi je zgubiček francuzov i englezov pol million vojnikov od 21-ga marciuša. - Gdo je kriv tomu, da se tabor još nije dovršil? Važne izjave ministra Czernina od tabora i od mira. - Nova stroga rekviracija.

Kak stojimo na bojnem polju?

(M. J.) Nemška vojska na francuzkom frontu je par dnevov mirna bila i počivati se hotela. Englezi i francuzi su mislili, da je nemška vojska oslabila, pak trudna, za to su englezi i francuzi navalili na nju, da ju istiraju iz od englezov osvojenih dekungov i tvrdjevinah. Ali su se neprijatelji vkani, ar su jih nemci pri navali zbili.

Aprila 4 ga su nemci opet s velikom silom napali na engleze i francuze. Nemci su dobro pripravljeni bili na navalu, ar su neprijateljeve šerege opet nazaj porinuli. Tak se vidi, da nemci Amiensu zvanu tvrdjavu hoćeju predobiti, koja jaka tvrdjava je zbog toga važna, ar iz nje vnoge željezničke pruge vodiju prama englezkomu morju. Ako bi nemci osvojili Amiens zvanog grada, onda bi englezki i francuzki šeregi jeden od drugoga rezedljeni bili, s čim bi slabeši postali.

Navala, koju su nemci 4 ga aprila opet počeli, se je za njih srečno dokončala, ar su nemške čete tak naprej došle prama gradu Amiensu, da su od njega samo 14 kilometrov daleko stali. Opet budu jaki boji vu dojdućih dnevih, ar francuzi, pak englezi jako braniju Amiensu, ar znaju, da izgubljenje Amiensu bi za njih pre veliki zgubiček bil. Ali moremo si misliti, ako nemci hoćeju, ipak budu to osvojili grada Amiensu makar budu kak goder branili ovu tvrdjavu neprijatelji.

Da su nemci srečno vojuvali proti neprijatelju, to se iz polovljenih neprijateljskih vojnikov more videti. Broj englezkih i francuzkih zarobljenikov se je od 21-ga marciuša do 4 ga aprila na 90 jezer poveksal, a broj prisvojenih štukov na 1300. To je veliki uspeh! Ako k tomu dodamo neprijateljeve oranjenike i mrtve, onda zgubiček englezov i francuzov izbije okolo pol millionov vojnikov. Ov oriaški zgubiček nebudu mogli neprijatelji na friškoma nadomestiti. Da francuzom i englezom menjka vojničtvo, to se iz toga zna, ar su ovi na pomoć jim došle amerikanske, još neizvučene šerege vu bitku

poselali i da su 17 let stare francuzke vojnice takaj vu tabor pozvali.

Na francuzkom bojnem polju je vezda velika zima. Ošter veter puše i vode se zmrzavaju, ali za to nemški šeregi nesu vpešali. Vnoga sela su oždeli od neprijatelje. Englezki šeregi, koji su na pomoć došli francuzom, vu svojem retiriranju sve rezpustosišu za sobom. Hiže do suhe zemlje rezdiraju, da nebi za njimi idući nemški vojniki stan dobili, zdence zakapaju, da nebi nemci do vode došli, sadovno drvo sve izsečeju, da se nemški šeregi nebi mogli skriti. Ali to sve nikaj ne hasni, ar nemci pod jednom ideju naprej i tiraju pred sobom englezke šerege. Kajti se nemški šeregi svaki den bolje približuju prama Parizu, francuzka vlada hoće ostaviti glavni varaš francuzke zemlje. Iz Pariza svaki den velika vnožina ljudstva izseli. Vu Toulonu je tuliko parizkih izseljenikov, da vu tem velikim varašu nega već kvartera za parizke izseljenike. Ovi moraju na vulici se potegnuti i spati. Čela Francuzka je vu velikim strahu ne samo zbog napredka nemških šeregov, nego i zbog nemških tajnih oriaških štukov, s kojim Pariza strelaju.

Francuzi su srditi na svoju vladu, koja je zrok velikoj nemškoj navali. Od nemcov ponudjeni mir francuzka vlada nije hotela prijeti, ar je mislila, da su nemci zbog svoje slaboće ponudili mir. A vezda francuzi vidiju, da su nemci jakši, kak su gda predi bili. Vlada bude brzčas svoje mesto ostaviti morala.

Bombardiranje Pariza iz tajnih nemških štukov dalje traja. Do 5-ga aprila se je broj mrtvih vu Parizu, koje su nemške kugle pogodile, na 85 poveksal. Broj oranjenih je vnogo vekši. Na vuzem su sve parizke cir kve prazne bile. Vlada nije dozvolila, da ljudstvo cirke pehadja, ar nije znati bilo, gda koju cirkvu pogodiju kuglje nemških tajnih štukov.

Vu politici se je opet nekaj znamenitoga zeznalo vu prošlim tjednu, iz česa je videti moći, zakaj se tabor s Francuzkom i Englezkom nije dovršil.

Grof Czernin naš minister izvanških poslov je vu Beču govor držal, vu kojem je vnogo takvoga na svetlost donesel, od česa do vezda nije svēt znal i od česa se je samo smunjalo i tajno je smeti bilo govoriti.

Iz govora grofa Czernina se je zeznalo, da se je francuzki ministerpredsednik tajno pogadjati hotel na poseb s nami, ako bi našega saveznika, nemca ostavili, ali minister Czernin nije to hotel včiniti. Francuzki ministerprezident je za hrbtom svojega saveznika engleza popital nas za mir. To se zna, gda se je vezda to folišno delo francuzkoga ministerpredsednika zeznalo, da mu englezi nebudu za njegovo ponašanje zakvalni. Francuzki ministerpredsednik je mislil, ako bi mi našega saveznika ostavili, onda bi francuz, pak englez leži nadvladal nemce.

Czernin je vu svojem govoru takaj naznačil, da bi vre zdavnja konec bil taboru, ako nebi naši čehi (pemci) izdajice bili. Vnogi pemski regimenti su prek vujšli k rusu, srbu, taljanu, pak svoje oružje proti našimi regimenti hasnuvali. Vnogi vodje pemskog naroda su vu savez s našimi neprijatelji, njim pišeju i takve glase davaju, da se vu Austriji i Magjarskoj ljudstvo buni i nanukavaju francuze, engleze, naj se nepomiruju s nami, nego naj se dalje boriju, ar budu nas mogli nadvladati. Izdajice pemci bi radi bili, ako bi mi tabora izgubili, ar mrziju na austrijanske nemce, pak na magjare, koji s nemcom držiju.

— Jedino vodje pemcov su zroki tomu, rekel je grof Czernin, — da desetjezerah naših sinov padaju na bojnem polju i da duže traja tabor. Dok se austrijanski i magjarski narod pošteno bori za domovinu, jedna stran čehov s našimi neprijatelji drži i njim pomaže. Ali za to smo ipak bliže k sveobčemo miru, kak bi mislili. Najzadnje bitke se vezda zvršuju vu Francuzkoj. Svaki naj vezda včini svoju dužnost, pak budemo nadvladali neprijatelje! — je rekel grof Czernin svojem govoru.

Grof Czernin je i od pogodbe govoru

koje budu se za malo vréme s rumunjom podpisale. Zeznalo se je iz govora Czernina da bude Rumunjska vu vnoh mestib na magjarskoj granici prepustiti morala nam više falatov zemlje. Na priliko vu Erdelju kre Nagyszebena i Fogarasa 15 kilometrov siri nu, nadalje pri Predealu, Gyimesu, Bodzásu, Tölgyesu i takaj vu Bukovini, da si moremo granicu tak poboljšati i potvrditi, da nebu više mogel rumunj na nas vdreti, kak je to včinił vu vezdašnjem taboru.

I srbi bi radi mir sklopili, — veli Czernin, — ali francuz, englez i taljan nu nečeju dopustiti. Nebudemo molili se našim neprijateljem za mir, nego budemo jih mi prisilili na to, — je rekel prof Czernin.

Čeli svet vezda od izjave ministra Czernina govori, koje izjave budu veliki upliv imeli na to, da se tabor dovrši.

Glasi, koji iz Švajcarske dohadjaju tak veliju, da se je englez pred vezdašnjem nemškom navalom pomiriti hotel s nemcom, ali francuzki minister prezident je svom svojom jakostjom proti tomu delal. A ov pak je — kak smo gori pisali, — prez dozvola engleza za njegovim hrbtom se hotel s nami pomiriti. To je bila prava ciganija francuzkoga ministerprezidenta.

Taljanske novine javčeju, da bude taljanska vojska bita, ar nema od nikud pomoći. Francuz i englez ne samo, da su svoju na pomoć njim poslanu vojsku dimo na francuzki front spravili, nego prosiju taljana da bi njim iz svoje vojske na pomoć dal šerege. Ali odkud bi taljan mogel dati šerege ako niti sama nema dosta k tomu, da bi se braniti mogel onda, gda naša vojska opet počne navalu proti Taljanskoj.

Tak se čuje, da budu nove rekviracije se počele vu Magjarskoj. Vezda bude vojništvo pomagalo oblasti. Koj bude iz dobre volje dal suvišnji živež, njemu budu platili i šenkali budu mu gubju, da je skrival ono, kaj bi vre predi moral dati. Koj pak bude opet tajil i skrival, gde kaj ima, od njega budu silom odzeli i izvun toga bude oštro kaštiguvani. Naj si vu pamet zemeju naši citatelji, da on živež, koj bude se vezda rekviriral, potreben je za vojsku i za one magjarske varmegije, koje nemaju kruha. Medjimurci budu tak spametni i pošteni domorodci, da budu iz drage volje dali domovini ono, kaj suvišnoga imaju i to za dobre peneze. Rekviracija bude jako stroga. To preporučamo našim citateljem vu pažnju, da se nebi gdo zežgal.

Kalvarija.

Pisal. Bukovec Elek.

Ljeta 1914-ga juliusa 25-ga večer pri večerji se spomina mladi muž s ženom, kaj bi si nekšu malu kravčicu kupili, jer ne moći dobiti za maloga Štefeka mléko. V drugim mestu otec navuča decu, kaj budu zutra morali delati. V tretjim mestu mladeneč čeka srce, dragu devojkju i da se malo razgovara s njom.

Ob pol noći sve je tiho i mirno, samo na pošti je bilo svetlo i veliko drkanje k občinskoj hiži. Nosili su vün telegrame, to jest kraljevu zapoved.

Vnogi otec, vnoga majka i žena su mirno spavali i kad v jutro ob dvema vuraš se čul bubnjov glas. »Jesuš Marija kaj se pripetilo, kaj se pripetilo?« Svi su onak kak su bili z postelje zposkakali i na put

bežali, da čujeju, kaj ipak hoće tak rano kapuš.

Kapuš je dal na znanje kraljevu zapoved, da svaki clovek, ki je bil soldat i on ki je vezda, mora odmah k svojemu regimentu rukovati. Naš kralj I. Ferencz Józeef je boja preporučil Srbiji.

Od ove minute je nitko ne mogel spati dalje. Žene i majke su se počele plakati, deca su samo plašljivo gledali, i veselili se, da su mama odmah zakurili v pećnici i kolače budu pekli. Kaj su si takva deca mogli to premisliti, kam ide otec.

Počela se je kalvarija!

Nije minulo 24 vur, ođšli su mužji, oti i dečki. Dvanajat let stari dečkeri su se vućili orati, kositi i sve drugo, kaj je jednoga gospodara delo.

Ně samo dečkeri, nego i žene su počele pljužiti i kositi. Došel je opet red na starce ki vre nisu delali, nego počivali, navučali i pazili na svoje vnuke. Morali su opet s prigienom tēlom i s bēlom glavom vodera i kosu v ruke zeti.

Tak se je sve vidlo, kak da bi prestal život, jer mužkarci su morali rukovati.

Ostavimo doma tugujuće matere, žene i devojke i idemo na bojno polje.

S prvom marškompanijom su išli naši medjimurci v Srbiju. Svi su si popėvali, ki od žalosti, da pozabi svoje tuge, ki od veselja da bude z njega hrabri soldat. Kak su stali dolj z čuga i odmah su se složili v rajonal i ně su morali daleko iti, već su se zišli s srbi, ki su kak divjaki streljali na nje. Tak je to sve na hitro došlo, da su niti ně meli vremena, da i oni strēljaju na nje. V prvi pet minuti je već 15 medjimurcov hrabru smrt podneslo. Morali su nazaj bežžati. Svi su se rezbežali, kak ovce bez pastira. Kompanije zapovednik je komaj zpozbal skupa ljudi. Drugi den su se zišli skup i pripravljali se na prvi sturm. Prva prilika svakomu soldatu, da ide kakti divjacina na neprijatelja. Strašna bitka, to jest mesarija nastala; nazadnje se jeden s drugim tukel, kajti svaki soldat je imel posebnoga neprijatelja. Zuba za zub, oko za oko i glava za glavu je išlo i tak se vidlo, da budu naši jakši. Jedenput samo dobežiju srbinke, deca i starci komitači i počeli su strašnu streljbu na naše. Dečki nedajmo se nazadnje. Dugo dugo su se hrvali, tak nazadnje kada su već municije ně imeli i zpoštrtimi puškami su morali nazaj iti tojest pobeći. Od velike sile su jedni v jednu moć varu sposkakali nutri v šar i tam su se skrili pred komitači. Ki je mogel vuji je vujšel, a druge pak su zpolovolili i s oranjenimi skupa gorše mućili, kak su hahari našega gospona Jezusa Kristusa. Jednim su skopali oti i nutri papriša nasipali, drugim odrezali ruke i onak je pustili mućiti se, a tretjim pak su remenje rezali iz tēla i pod kožu su sol nasipali i rosinje od pšenice i ječmena.

Ovi siromaki ki su se skrili v šar do pojasa vu vodu, pet dana i pet noći su vu vodi stali, bez komadič kruha. Jedna jedina hrana njim je bila one male divje race, kaj su s rukom mogli prijeti i žabe i šar. Peti den v jutro ob pol tretji vuri su čuli nekod z daleka magjarski govor.

Dečki vezda budemo se oslobodili. Odmah su išli na brēg i kaj bude gud Bog dal, idemo ta gdē čujemo kriča i kljetvu magjarskih husarov. To spaziju komitači, da

su v šaru magjari bili skrili, takvu streljbu su počeli na siromake, da strašno. Opet su se skrili. Med tem toga su i husari do jahali i vidli su, da se v šaru nekaj giblje, onda pak su oni počeli strēljati v šar, a komitači su pobėgli. Švadron zapovednik je dal zapoved misleć da su všari komitači da komitače či kak moreju naj je žive primēju. Obkolili su moćvaru i komitače vün z šara zvali. Siromaki naši soldati odmah su išli, gda već nesu strēljali na nje i javili da tridestipet njiv se od velike sile v šar skrilo. Zmed njih su se vtopili nekoji, nekoje su komotaci streljili, a nekoje pak su vezda husari. Petnajst nas je živih ostalo.

To je bila prva i težka kalvarija.

Za tim su došli boljši dnevi na našu vojsku. Čelu Srbiju su zgasili. Srbija je bila čista poništena.

Med tem toga je nas i ruski medved gutil pri Kárpátu. Tam su stopram trpeli naši medjimurci, ně samo od neprijatelja, nego od strašne zime. Vnogi i prevnogi nije vumrl od neprijateljske kuglje, něgo od zime zamrzal. Koj pak je ně zamrzal do smrti, njemu pak su noge ruke nos i vuha zmrazil i vekši lazar je žujega, kak on, konu je šrapnel nogu odnesel. Ovo trpljenje i ova muka je samo mala kaplja bila proti onoj maki, kaj su još morali podnešti.

To je bila druga i težeša muka iliiti kalvarija.

1915 ga majuša meseca je i taljan na nas nahrupil kak orlin. I tam su zeli v trpljenje i v muki svoj rēs naši medjimurci. Premislite si, kakve vrucinu su morali podnašati, da su od vrucine pomirali. K tomu su na pomoć muki bile kače, vipere. Z jednom rečjom, talijanski front je gotov pekel.

To je bila istinska muka, koja još danas nije prestala.

Ně samo trpiju i mućiju se naši medjimurci na bojnom polju, nego trpimo i mi doma. Ně su samo oni viteži, nego moramo dati lorbekovu kitu i našim starcom, ženam i deci. Starci, ki su opet dečki, morali su one posle v ruke zeti, kaj su predi toga na stran deli, rekuć njihovo delo je vezda Boga moliti, na vnuke i domaćinu pasiti. Žene za koje je svaki clovek mislił, da sam za kuhati, šivati, decu odhraniti i muže pri gospodarstvu nabiti su stvorjene. Ipak je imel pravicu onaj clovek, ki je rekel, da pri hiži žena tri vogle drži gori, a muž samo jednoga. Premislite si onu familiju, gde je žena iliiti mati betežna. Čela hiža nema nikšega reda. Či onda vumre mater, deca se rezbežiju kak piščenci bez kvočke. Či otec vumre, mati makar s velikom težkoćum drži skup familiju i gospodarstvo drži gori. Deca su odhranjena i gospodarstvo stoji i polje je obdełano.

Deca su morala svoje igrače ostaviti Pucke su se morale navčiti pri gospodarstvu pomagati, kuhati i krpati. Dečkeri pak su morali mesto jape gotovi gospodari nastati. Ki su 1914-ga ljeta još 13 ljet stari bili, za tabor su samo tuliko znali, kaj tam jeden na drugoga streljaju. Danes već i oni siromaki su oblečeni v sivu opravu s puškom i s bogećkom torbum, slabom tēlom i bedastom pametjom su ođišti za japom ili za bratom na talijanski front. Mesto njih su ona deca došla, koja su onda v drugi raz-

red v školu hodila. Vezda su oni doma gospodarini na mesto oca i brata.

Tak moremo reći, da jeden gospodar, ki je v tabornu, ne samo sam trpi i harenje za domovinu, nego i njegva familija trpi taborske težkoće. Taborsko trpljenje nē samo človečanstvo podnaša, nego i živina. Naprimer konje su takajše v tabor odnesli za husare i kanonere. Junce, bivole i vole za štuke voziti Pse za mašinaste puske voziti i pri sanitěki službi su jako hasnoviti psi. Golube za poštu nositi, i t. d.

Nē samo živina s nami skupa trpiju, nego k tomu su morali rukovati nutri naše fare zvoni. Mili naš stari zvan, koj je nas rano y jutro zbudil na anjelsko pozdravljenje, vezda je negdi moguće na talijanskom frotu z njega 30 i pol centimeterni štuk. Više nas nebude opominjaval, da se zpozaljujemo za naše grehe. Do vezda je njegov glas opomina i blagoslov i glas mira bil, a denes već ne banga, nego smrt deli i ruši človečanstvo delovanje. Mili se i strasno jako se nam mili neš stari zvon, ki je do vezda anjel bil, a od vezda pak su farizejusa napravili znjega.

Nē samo zvoni su morali rukovati, nego i kotli, peglejšini, kufni i kvake iz vrat. Od svega se moramo mi siromaki odpovedati. Da nadvladamo naše neprijatelje, dali smo naša zdrava i mlada tela, dali smo živinu, zvone smo alduvali i najbolje naše zdravje smo alduvali. Zoseb moramo dati našega svagdašnjega kruha, hodimo goli i bos, kak bogci. Neznam si prmislići vek-sega aldova, kaj bi još dali, da ipak nadvladamo naše neprijatelje.

Mi mislimo, da samo mi tuliko trpimo. Trpiju i naši neprijatelji. Tam ravno tak stradaju i goli, bos, hodiju kak i mi i ravno tak sve aldujeju da nas vništiju kak i mi, da mi nije na kolena spravimo.

(Drugiput dalje.)

Naši mali težaki.

Varaški stanovnik ne pozna jaku onu čut koja prime človeka, kad vun stane slobodno narav. Na jedni strani mala sumica stoji, koja nas stihva vabi ksebi. Pred njom velika livada se vidi na hiljada i hiljada svakojačkim pisanim cvětjom, na levo, na desno lepo polje se vidi, odkud nam već zlati klasi klimaju i povedaju, da blizu je već friški kruh, kojega tak želno čekamo. Kak čisti, friški zrak je vuni vu slobodni naravi, to velikih varašov stanovnici neznaju. Nezna človek kam bi predi išel, gde bi se predi veselil i raduval naravi.

Pazimo samo malo na sumu, na ledinu, na polje po kojih manje i vekse ptičice lečeju i tak budemo vidli, da ove ptičice nē su samo zato, da svejemi pėvkami rez-veseliju sumu, ledinu ili polje, neg za to su, da su na veliki hasen človeku, koj je tak nezahvalen prama njim.

Nėje to dosta velika nezahvalnost kad človek olovate kuglje pošila vu zrak, da ubije malo živinče, koje se tak veseli zraku. Nėje to nezahvalnost, kad zločesto dēte na drēvo splazi, da iz gneždah vuu s vadi male kose, sinice, slavičke, koje roditelji ravno tak radi imaju, kak mati svoje malo dēte. Ptica ravno se tak žaluje za svoje male, kak i človek.

Bormeš vnogi človek ne misli na to, da veliko žalost zrokuje mali ptičici, koja se ne more braniti, k tomu pak sam — sebi

velikoga kvara. Jerbo tuliko marljivih teža kov imamo menje, kulik malih ptičicah sfondamo.

Ali nē samo senica, nē samo kos ili slaviček nam ie na hasen, neg svaka ptica se žuri nam na pomoć, koja po zumi, po polju leče. Žuri nam na pomoć, da s velikom teškoćom pošējano zrno skim predi se ozivi.

Poglednite samo kuliko svakojačkih ptičnih težakov se špancira za pljugom. Kak doletiju taki vrane i to negda na čele šerege, kak polodelavec na protuletje ili na jesen pluga vu zemlju zapili. Odmah se sve gible na friško orani zemlji. Kak sbiraju vun svakojačke nehasonovite črve i kukce, koji nam tuliko kvara dēljaju.

Evo jeden tazak narave. Ova ptica svojim trđim klunom, nē zapremislići, kakvo hasen nam dēla, pak itak se najde človek, koj tak misli da mu je na kvar... Ali zakaj? Zato, jerbo navēk po oranicah hodi pak negda jedno potegjeno betvu najdemu ili pak kesno na jesen, kad već nēga kukcov, jedno, dvē zrne vun skopa iz sētve.

Ali zakaj se zadržavla vrana i kavran navēk na oralnici? Zakaj potegne vun negda i betvu? Zakaj na kraj jeseni spobere i zrnje iz zemlje? Koj to sve zna, on samo poštuovati more ove ptice, na mesto, da je obsudi. Zakaj? Zato, jerbo nēje moći preračunati, kakvoga nezmerno velikoga hasna nam dēla, kad za plugom spobere svakojačke črve i kukce, koji se nemoreju dale povatiti. Betvu takodjer zato potegne vun, jerbo zna, da je pri korenu takov črv, koj nebi samo jedno betvu vuništii. Toje takodjer vrdno delo. Da pak i seme poše, to se razmi, jerbo kesno na jesen već nē najde kukce, dakle kesno pošējano pole poišće i tam se hrani. Iz toga pak se to moramo navčitii, da rano denemo seme vu zemlju, onda nam nebudo ptice vu sētvi kvara delale. Pak kakov je to kvar proti onomu hasnu, kojega nam celo leto dēla. Svrho toga nēje smeti vrane, kavrane fondati i srđiti se nanje.

Ali nē samo vrane je nē smeti bantu-vati neg niti druge ptice, koje se na polju zadržavaju. Takva pomoć je naprimer i jastreb, koj nezmerno mišov sfonda. Stēm i sova živi, koja rada blizu človeka živi i po šuplastih drēvah se zadržavle i odovud hodi na vadasiju.

Kak je lepo gledati, kad mati pograbi jedno gosenicu ili kukca i nepogutne ga, neg žurno ide dimo, da nekojemo svojemu malomu porine vu klun, na kojega je red došel.

Mala ili velika ptica: to je sve jedno. Jedna ravno tak shma svoje male, kak i druga. Zato dojde iz dalje zemlje nazat, da si ovdii zradostjom odhrani svoje male, koji opet ravno tak hasnoviti težaki budo človeku, kak mi roditelji.

Ne bantajte ptičice!

SVAKOJAČKE NOVOSTI.

Dobri navuki april meseca. Veselo pišemo od toga, da jesenske sētve izvanredno dobro stojiju i ako nebude nikakva božja kaštiga došla, dobro letinu budemo imali. Protuletje je takaj lepo, protuletno sētvu na vreme svaki je mogel vu zemlju spraviti. Samo vezda bi već malo deždja nucali.

Sad je vrēme za bikes sejati, kuruznicu posejati i krumpēra saditi. Najmre pak čuda

krumpēra moramo posaditi, jerbo vu ovim taborskim vremenu već smo se navčitii, da za pšenicom krumpēr je naj više vrēden. Pod kuruzu i cukoricu zemlju pognojiti moramo. Ako smo za zeleno komu žito sejali, proti zadnjemo ovoga meseca moremo već kositi.

Marha, najmre pak mlada marha mora na pašo iti. Predi kak na pašo pustimo marhu, malo suhe krme je treba dati, da friška trava nebude njim naskodila.

Na kuhenskim vrtu ov mesec već sve je moći posejati, vugurke i tikve takodjer je već vezda moći vu zemlju deti. Na svakim falacku kojega imamo moramo zelenje povati, jerbo to denes veliko čēnu ima.

Sadovno drevje posnažiti se mora. Gušenice je treba fondati i cēpiti je još moći. Trsje se mora obrezati i kolje na mesto se dene.

Ako se novo vino još jedanput počne vreti, maloga točēra denemo vu pilku, da vino vun ne vujde.

Ako iz slamnatih košov vu dervene koše hoćemo preseliti čmelici, tomu je takodjer sad vrēme. Čmele sad već sporno zidjeju seti.

Senokoše povlaćiti moramo i kotorovnjake reztepstii, ako smo još do vezda to nē napravili. Mehina i stricka na senokoši sfondati moramo, ako hoćemo, da senokoša dobro sēno rodi.

Orsački gospodarstveni popis.

Korman je odredil, da narod se mora popisati. Svakoga tam popišeju, gde ga popis 15 ga aprila dostigne. Popis od 16 ga aprila, do 20 ga bude trajal. Vu ovim vremenu popisati se mora rogovnata marha, konji, svinja i birke. Svun toga popisati se moraju za mlaitii motor i paro mašine. Nadalje do zadnjega popisati se mora, kuliko zemlje je zasejano. Obćinsko poglavarstvo mora taj posel obaviti. Popisa navučitelji budo delali.

Razmi se, da nišći nesme to misliti da svrho kakve porcije bude se ov popis delal. Korraan mora znati, kak stoji orsag vu gospodarstvenim položaju, da živeže pošteno more rezdeliti po celim orsagu, da nebudo jedni gladuvali, drugi pak hotonce obilno svega trošili.

Koj popravici nebude povedal sve ili pak bi se proti stavil, do dvē jezero koruu kaštige vu penezi i šest mesecov rēsta se zahodi.

Nesrećna na Dunajo. Takva nesreća se je opet pripetila na Dunajo, kakva se je pred leto danom, kad je na Zrinji zvanaj ladji stočeterdeset osobah se potopilo.

Drina i Sophia zvane ladje minući tork po polnoći okolo dveje vure tresnule se. Putniki su svi spavali, kad se je nesreća pripetila i polog toga koji su vu drugim klasu putovali skorom svi su se vtopili. Najmre pak ženske, koje su vu drugim klasu bile.

Sophia ladja ravno na serdinki je predrala Drina ladju i takvo luknjo napravila, ladje na pet minut sprvim krajom je pod vodom bila. Na sreću blizu brega su bili i polog toga vnogi su živi ostali, jerbo ladju su odmah k bregu stisnuli, gde je nē tak gliboka voda, da bi cela ladja vtunuti mogla.

Još nēje znati, kuliko osobah je smrti podneslo, neg samo poprilići računaju. da

blizu šesdeset se zadusilo u ladji. Nesreći je jedan kormanoš zrok iz Drine ladje, kojega su vlovili i sad pod istragom stoji.

KAJ JE NOVOGA?

Pésma imena Jezusa.

Sladko ime Jezusevo, slajšega na svetu ne, Ober slasti i medveno, koj izreče, blažen je.

V jutro rano, večer kesno koji te zavoveju, Blaženi su takvi ljudi, ki tu reč spoznavaju.

Al na gori, al na vodi, al junaki v taboru, Ali kaj po putu hodi naj mu na pameti bu.

Sladko ime Jezusevo bude ga pomagalo, Vu žalosti i bludnosti bude ga veselilo.

To je ono lépo ime, koga vrage plaše se A grěšnika rado prime, ki z grěhov spokori se.

Isti kralji i césari ime ovo zovuju, I sve vojske poglavari s jim se dičit moreju.

Zato dragi kršćeniki, ki v polju poslujuemo, Teškim trudom po vručini verno težakujemo.

Najprevič vu jutro ime ovo si zavazajmo, Blagoslovno i mirovno posel svoj spravajmo.

Vnogi negdaj v turski vuži, kada su prebivali, Domovini glasa svojoj nigdar nesu štimali.

Ali kada Sladko ime Jezusa su zazvali; Železje i vuze one prosti jesu postali.

Tako vezdaj vi vojniki, ki se v polju borite, Sladko ime Jezus mili na pomoč vuzavajte.

Sveti Stefan kralj magjarski kada tabor imel je, Za patrona ime ovo Jezusevo zebrao s je.

Tertak orsag svoj magjarski viteški občeval je, Korunu i kinč kraljevski pred Jezusa nasil je.

Hitimo se na kolena brati, setre, vojniki, Ime Jezus i Marija nam svim žele pomoči.

Očitujmo jim pred kipom naše žalosti velke, Moliju se za nas Boga, da nam svim skup pomore.

Kad nam dojde smrtina vura pehara prežuhkoga, Daj zavoji grěšna duša slatko ime Jezusa.

Ime Jezus i Marija bude nam pomagalo, Z toga světa raj vu nebo bude sve zazvalo.

Felső-Vidafalva. Vincetics Agata.

— **Prošnja.** Naše novine su meseca aprila 1-ga vu drugi frtalj XXXV-og godišnjeg tečaja stupile. Prosimo naše poštvane predplatnike, naj nam vu novim fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju. S pozdravljom izdateljstvo.

Predplatna cěna je od 1-ga aprila 1918:

Na cělo ljeto K 20—

Na pol ljeta > 10—

Na četvrt ljeta > 5—

Pojedini broji koštaju 40 fillěra.

— **Dvata mu.** Hoznják János iz občine Felsőpusztafa je ove dneve za siromake našega varoša 40 K daroval. Za ov dar mu poglavarstvo hvala tolmačuje.

— **Odprl se je vodeni put v Ukrajnu.** Dolaji Danav su do Szulnai počistili od okae. Dakle vezda je vodeni put na Dunaju sloboden i počeli budu iz Ukrajine živež voziti k nam pak i v Nemsku.

— **Novi penezí.** Za kratko vreme budu iz zlata, potlem pak iz srebra nove penezje kovali koje bude slika Károlya magjarskoga kralja kinčila.

— **Negdašnji carevič je betežen.**

Negdašnja carica je prosila ruski korman da nek careviču dopusti da se na južnu okoliku odseli, jer je betežen i toplo vreme treba.

— **Doli je skočila iz kata.** V Budapešti iz drugoga kata 58 lét stara žena Alberta Franca doli skočila, ali se je na železni rešetki prvoga kata zahačila. Susedi su ju iz toga pogibeljnoga položaja oslobodili ali zato su nju branitelji v špital morali spravili.

— **Goreča fabrika.** Vu Resicabányi (Krassószőrényvarmegijia) v jednoj fabriki ožen nastal. Jedna zidnica je cěla zgorela. Masine su sve vnistile a stěne srušile. Kvara na četiri millium korunov sacaju. Fabrika je k državnoj železnici spadala.

— **Gde hering raste.** Vu prošlim februarisu su vu Škagerraku i Kattegattu poleg Švedeke 110 millium komadov heringe vlovili iz morja, iz toga imaju tamošnji stanovniki velikoga hasna, jer ovu kostnu ribu nasoleno pošleju v trgovinu.

— **Vpičil je svoju ženu.** V budapešti je pri jednom fiskaliusu služila Major Mihalja žena, rođena Oláh Irén. Muž je na bojnomo polju bil i kad je dimo došel, čul je da njena žena ima šoca. I to je znao, da je žena i onda imala šoca, da je on domaj bil. Marciusa 25 ga popoldan je na telefonu vu ime šoca gori zval ženu i prošil nju, da se nek srestija. Drugi dēn v jutro ob pol deseti vuri lesi je čekal na svoju ženu. Žena je istini to došla. Major je predi nju prošil, da nek se povrne nazad k njemu, ali žena je od toga nikaj nē štela znati. Na to je vojniki s jednom kuhinjskom nožem svoju ženu na smrt epikoval. Dok su branitelji na pomoč došli, Majorica već je vmrla. Majora je radarstvo vhitilo.

— **Zločinstvo jednoga bēgunca.** Radarstvo je vhitilo v Budapešti Demeter Režó bēgunca, koj je već od svoje mladosti obično kradljiv bil. Demeter je od 32 ga pesičkoga regementa skočil. Dva dana se je Budapešt potepel na Kovácsa Jožefa ime napisanom folisnim odprtim zapovedom kojega je iz Zsombolye sobom donesol. Kad su ga redari vhitili, 440 korun gotove penezje je imel prisebi i još 24 korun koje je brččas v Budapešti zmoresol. Prek su ga dali soldackoj oblasti.

— **Čudakanon.** One veliki štuki, s kojimi nemci francuzkoga glavnoga varoša, Pariza strělaju iz 100 — 120 kilometrov dalečine, su vu Krupp zvanjoj fabriki napravili. Ova fabrika je v Pruskoj vu Essenu leži poleg Ruhr zvanjoj vodi. Vlastnik ove fabrike je Krupp vom Bochlen nemški veliki obrtnik. Vilmoš nemški cesar je veto mane Krupp telegrafično zahfalnost poštal.

— **Sovjetske čete su nazad osvojili Odeszu.** Iz Loudona javiju, da Odeszu su Ukrajnski szovjetske čete marciusa 26 ga opet osvojili. Nemcom su velikoga zgubička zrokuvali. Na Črnomo morju su marineri hrabro harčovali. Tak se vidi da v Ukrajni je još nē pravi mir, barem se je mir s Ukrajnom i Rusijom već zdavnja svezal.

— **Na francuzkom bojnomo polju čete nemškoga kronprinca su osvojili Montdidien varoša.** Čete su vu varoš iz Pierrepont mesta napredovali. Nemci su marciusa 27 ga pri Porvericonstu 22 ga francuzku diviziju skorom cělu vlovili. Francuzki zarobljeniki su hude volje, već su se boju navolili. Jako se tužiju da nemaju dobre vodje

Vu Albertu su francuzki purgari nemške čete navalili.

— **Naše čete vu Ukrajni.** Nemške i austria-magjarske čete su tizam od Jekaterinoslava napredovale i vezda se bijeju s cětami od Kornilova i Alexejeva. Mi Novocserkaska očemu osvojiti, jer ovdí su največ buntari.

— **Raspuštenje.** Iz Jassy rumunjskoga varoša javiju, da rumunjsko orsacko spravišće budu razpustili i novo zbiranje odredili.

— **Slavna smrt jednoga hercega.** Reuss Henrik nemški herceg, 2 ga pomeranskoga strelac regimenta leitinand je na francuzkom bojnomo polju slavnu smrt podnesol.

— **Samoubojstvo.** Ackel Adolf 45 lét star vojniki vu prvom honvédsakim regimentu je v Erzsébetfalvi v svojim stanu prije svojoj ženi, a onda pak sebi na obedviah rukah žile zrezal. Ackel je vmrl, ženu pak su branitelji s težko oranjeno v špital spravili.

— **Vezdašnja deca!** Pánczél Janos učeničku je jeden poznanec revolvera senkal. Dečko je počel iz revolvera strelati. Skupa se je pajdašil s Janyó Mihajom koj se je mu dobrovoljno za cilj ustavil. Pánczél je počel na njega strelati i tak dobro je cilj, da se mu je kugla v cělo vrtila, od česa pajdaš se je srušil i za kratko vreme vmrl. Pánczél se je na to od straha pred cug hitil, kojega kotači su mu obedvé noge doli rezali. Pánczél János je taki vmrl.

— **Sedem i pol millium vojničkov pod oružjom.** Englezki minister vojničkov posta je votomane izjavil, da Englezija vu vezdašnjem vremešnu sedem i pol millium vojničkov ima pod oružjom. I englezko topništvo se je s 30 procentom pověksalo.

— **Hindenburg je zadovoljen!** Hindenburg, glasoviti nemški general je marciusa 21-ga na francuzkom frontu od osamdeset kilometrov engleze svigdi zbil. Kad je cesaru Vilmošu Hindenburg general to javil, rekel je cesaru: Dakle, Veličanstvo, tak mišlim, da mi s tem prvim uspěhom zadovoljni moramo biti. Gospodin Bog nek dađe nemcom i na dalje sreću, i diku!

— **Novo vreme budu od 15-ga apriliša računati.** Ovoga dneva v jutro 2 vuri budu canjgera za jednu vuru napre rivali. Novo vreme bude do 16 ga septembra trajalo.

— **Samoubojni trgovec.** V Budapešti se je Köszigsberg Marton 50 let star trgovec vglavu strelil. Vumrl je. Zroka neznaju.

— **Dogovaranje.** Ministerpredsedniki antantskih država kak talijanske novine pišeju — budu v aprilišu v Rimu dogovaranje držali.

— **Oglas!** Dr Grész Gyula priločki fiskalius daje na znanje, da je svoju kancelariju premestil vu ono hižu na kondignaciju, koja je prek čez pot od bivše kancelarije gospona Doktor Tamás Jánoša fiskaliusa.

Iz rumunjske zemlje.

Na rumunjski meji su visoki bregi, Gde bu se počival vnogi junak mladi.

Najte se vi nikaj doma žalostiti, Da nas svaki mora doma ostaviti.

Da bu moral svaki doma ostaviti, Puškicu, bajneta, ristinga nositi.

Regiment je prvi četerdesetošmi,
Proti rumunju je on prvi poslan.

Pokazite mi deca, paranes smo dobili,
Da ste v Medjimurju v lepim se rodili.

V Medjimurju smo se gori odhranili,
Vu najlepšoj leti smo ga ostavili,

Vu najlepšoj leti smo te ostavili,
Vnoga žena, deca otca sprevedili.

Vnoga žena, deca otca sprevedili,
Al za njihov grobek nadu nigdar znali,

Vnoga stara majka sama bu ostala,
Za svojejga sinka nebu nigdar znala.

Vu rumunjakoj zemlji čudaj je kamenaj,
Moral sem vas stajti majčica ljublena.

Vu rumunjakoj zemlji dekunge kopali,
Šrapneli, granati na nas su letali.

Šrapneli, granati na nas su letali,
Jezuša, Mariju k sebi jesmo zvali.

Jezuša, Mariju k sebi jesmo zvali,
Oni su taki velku jakost dali.

Četerdesetosmi regiment je prvi,
Prelejal je v boju dosta čuda krvi,

Med velkimi bregi ftičice spěvale,
Naš mlade junake suzice blevale.

Jezuš i Marija, hodi nam pomori,
Krajem i cesarom miren duh podeli.

Miren duh podeli, kaj se dočekali,
Da nbnude ljudstvo vu takšoj nevolji.

Stem se naša mala pšmica zapira,
Bog nam daj svim skupa želečega mira!

Vu Rumunjskoj. Vugrinecz Gustav,
Horváth János vojnik i
iz Kisszabadke.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbírószág P. 1182/917/6. és a budapesti kir. járásbírószág 56521/917/2. sz. végzéseik folytán 1346 K 72 f. és 234 K 50 f. tőkekövetelés és pedig 1346 K 72 f. után 1917. június 2-től járó 5%, 234 K 50 f. után és pedig 334 K 50 f. után 1917. évi július 19-től járó 5%, kamatai és pedig Brúder Pisk cég részére összesen 173 K 05 f-ben, König Hermina cég részére pedig összesen 106 koronában bíróilag már megállapított költségek erejéig Csáktornyan Rákóczi-utca 20. sz. a. leendő eszközzésére

1918. évi április hó 26. napjának délelőtti 10 órája

határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Csáktornyan, 1918. évi április hó 9-én

Bernát Mihály
kir. járásbírószági kiküldött.

64°C.

LIPIK világfűrészbiztosan győzött: **CSÚZT, kőszvényt**

(Sziavonia.)

anyagcserebántalmakat, gyermekbetegségeket, beleő hajokat

FŰRDŐ-, ISZAP-, IVÓ-, VIZ-, NAP- és VILLANYKŰRÁVAL.

Fürdőikkel egyesített gyógypanzió. Vendéglő, kávéház, cukrászda saját üzemben. Kétféle ellátás! Fürdők, lakások egy épületben. — Színházi zenekar. Prospektusok küld a fürdőigazgatóság.

Radioaktív, alkalkikus, és, jódos hőforrások. Vizgyógyintézet.

Kézidarálókat,

szecskaavágókat, járgányokat, kukoricamorzsolókat, ekéket, vetőgépeket, cséplőgépeket, kaszákat, aratógépeket és mindenfajta mezőgazdasági eszközöket szállít a legerősebb és legolcsóbb kivitelben

Lukács Lajos és Társa

Budapest, VI., Podmaniczky-utca 20.
(Gyár-utca sarok.)

Mezőgazdasági gép, műszaki elektrotechnikai üzlete.

1-3 Telefon interurbán 51-33.

Ručne žrvnale,

pljuge, sečkare. mašine za repo rezati, vitle, mašine za kurazu ruždžiti, mašine za sejati, mašine za mlatiti, kose, mašine za kositi i svakojačko gospodarsko orudje vu najtaleši ceni trzi

Lukács Lajos és Társa

Budapest, VI., Podmaniczky-utca 20.
(Gyár-utca sarok.)

gospodarskoga orudja štacun.

Telefon Interurban 51-33.

CSAK 708 34-58

RÁDIUM

SÓSBORSZESZT

használjunk test és egészség-
ápolásra.

Nagyüveg K12-
Középüveg „6”30
Kis üveg „2”20

gyártja: A Dunántúli Gazdas. Szeszgyárosok
Szeszflinomító Részvénytársasága
— Nagykanizsán. —

Pk. 268/3. 1918.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági kiküldött az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai és budapesti központi kir. járásbírószág P. 1182/917/6. és 56521/917/2. számú végzéseik következtében dr. Székely Lajos budapesti ügyvéd által képviselt Brúder Pisk és dr. Rosenberg Sándor budapesti ügyvéd által képviselt König Hermina wieni illetve budapesti cég javára 1346 K 72 f. és 234 K 50 f. s. jár. erejéig 1918. évi február hó 1-én foganatosított ki-elégítési végrehajtás után lefoglalt és 2280 koronára becsült női kalapok és más női divatcikkekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Szálloda-átvétel!

Tisztelettel értesítom a n. é. közönséget, hogy közbejött akadályok miatt a közismert „Zrinyi” szállodát

nem április 15-én, hanem május 1-én

veszem át és dacára a mai nehéz viszonyok mellett is arra fogok törekedni, hogy úgy a modern igényeknek megfelelő berendezéssel, felszereléssel, és renoválással, valamint a legjobb italokkal és legjobb konyhával a n. é. közönséget a legkényesebb igények mellett is ki fogom elégíteni.

Minden vonathoz társaskocsim az állomáson a n. é. közönség rendelkezésére fog állani. A közismert Csányi Sándor zenekara naponta fogja a n. é. közönséget szórakoztatni.

Midőn mindezeket a n. é. közönség becses tudomására hozom, egyúttal szíves pártfogását is kérem és vagyok

kiváló tisztelettel

SCHIEER KÁROLY

szállodás.